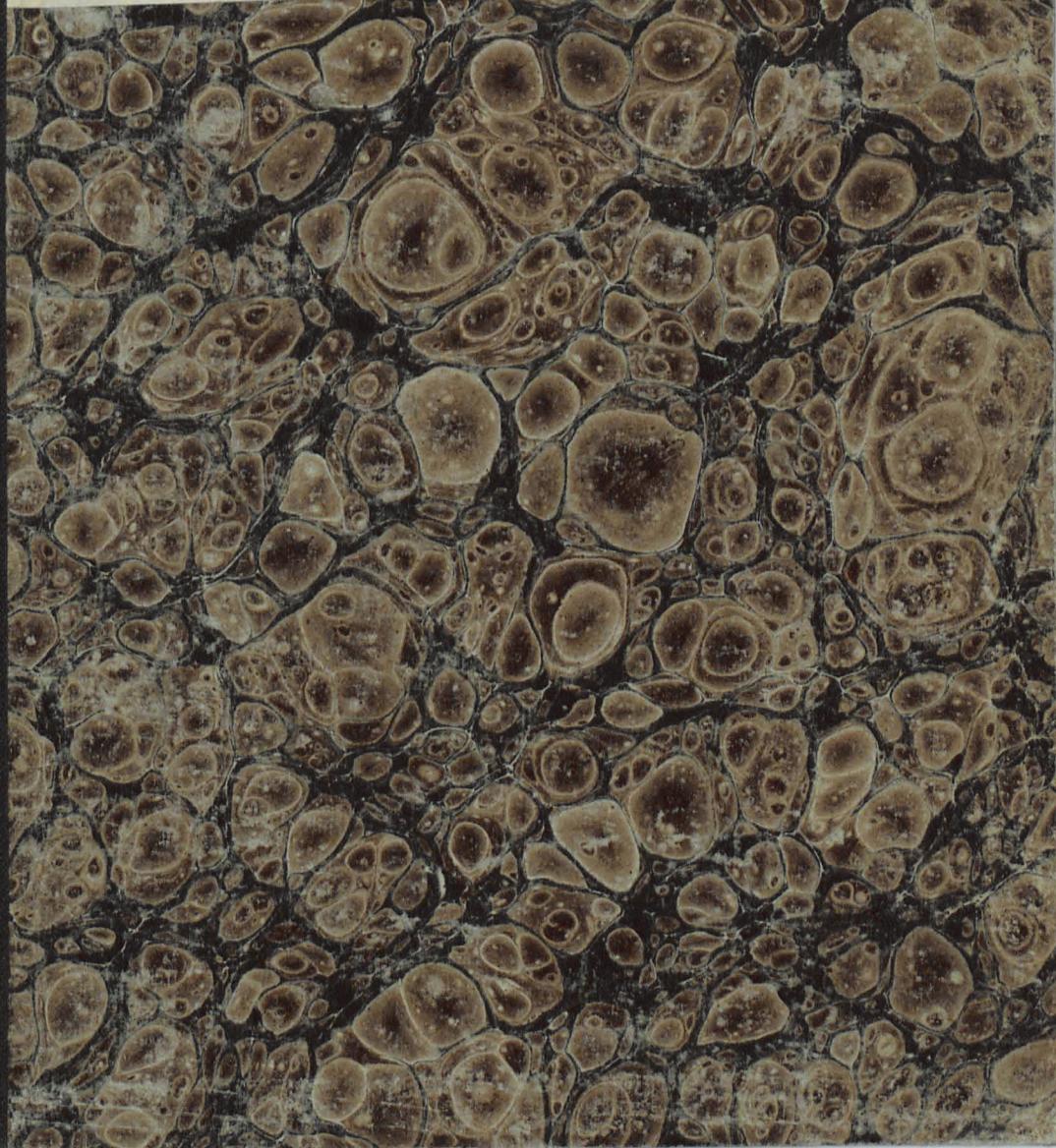

BIBLIOTEKA

Zakł. Nar. im. Ossolińskich

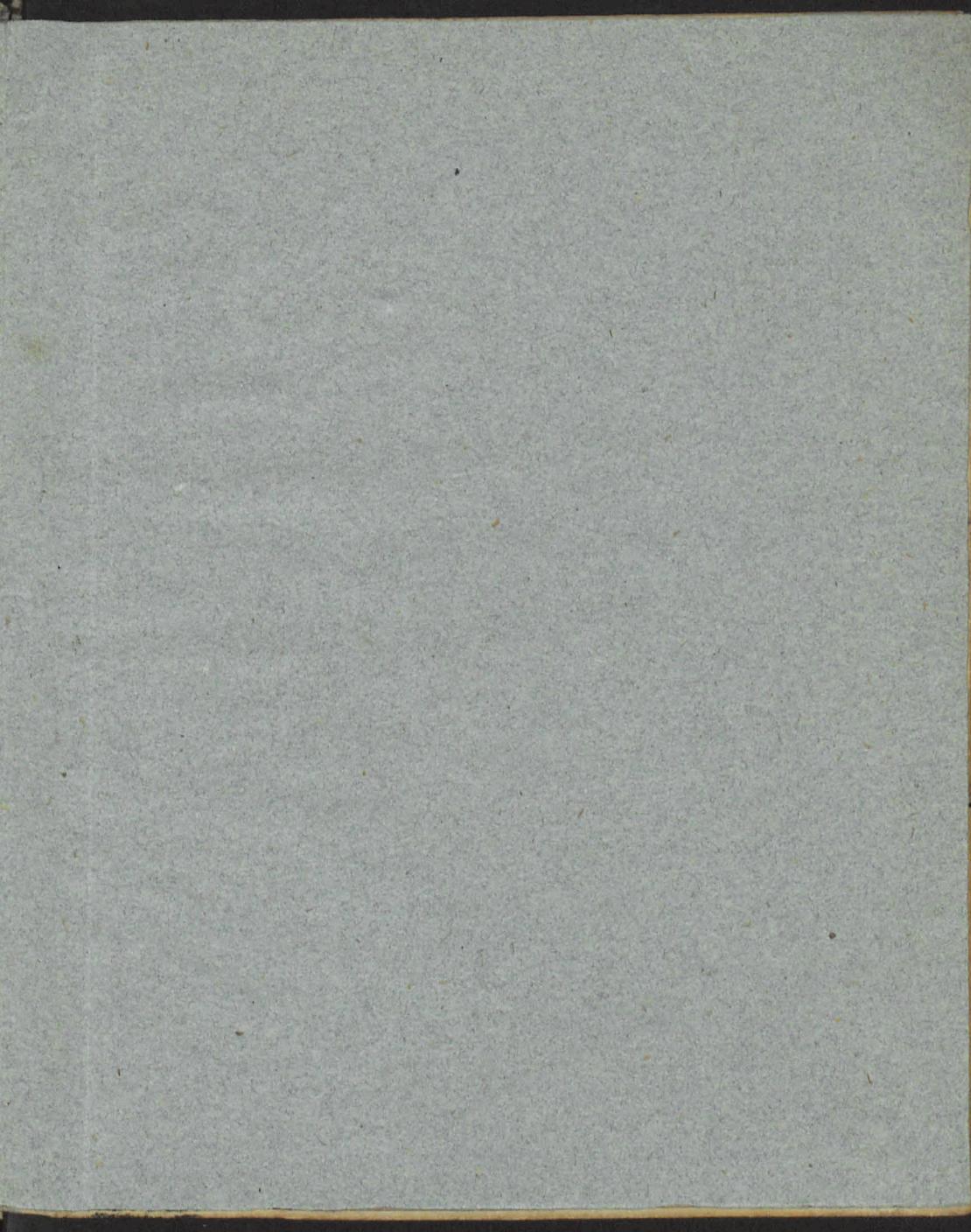
XVII

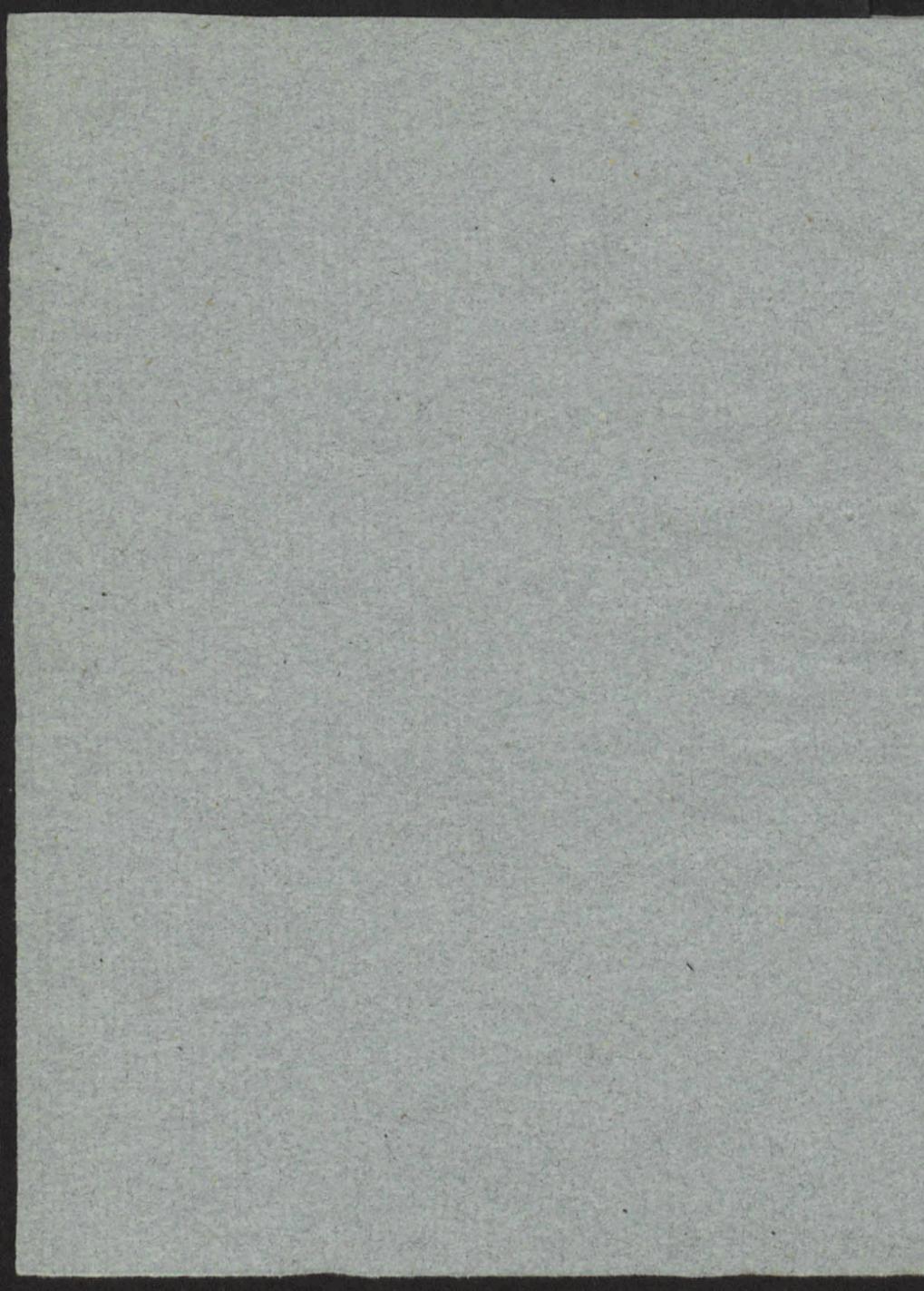
2984

6.320

1900
1900

30

IDYLLIUM

A K T 3.

O Porwaniu HELENY

Wprzod w Wilnie wystawiony,

a potym przed

NAIASNIETSZYM

WŁADYSŁAWEM IV.

KROLEM POLSKIM.

a przed

NAIASNIETSA

CECYLIA RENATA

KROLOWA POLSKA.

Na Zamku Wåråskim,

Przis uzyte J. K. M.

Powtorzony,

Roku Pánskiego 1638. dnia Lutego 12.

6.370

MYTHOLOGIA I GENEALOGIA

Harys Syn Priámá Króla Trojánskiego / po roszadku dánym o piękności trzech Bogin / Junony / Pállady / y Wenery / wiecy miłością ku Helenie sobie od Wenery dla przypisanego w śliczności dánku obiecanej / pod pretekstem wyprawy do Grecyey dla zwrocenia Hesyonny Siostry Priámá / pisanie do Sparty / aby porwał Helenę Meneláusowi. W czym lubo ma sobie przeciwna Junone / zwycięza jednak wszystkie iey przekazy y trudności / Heleny dostawshy z misie do Troi wraca.

SCE-

XVII - 2984 - III

S C E N A I.

Theátrum się pokázuie, ná pozor ciemnocy doliny. Juno na swym woźie zicždža z niebá.

I Vno rozniewarwy sie ná Párysá / pokudza Furye piekłne / aby mu w dóstaniu Hleny przeszkaďaly. One wyciągnarewy z piekła dusze Atreusowa / naprawiaja / aby pęburzyła Menelausa / ż. by Párysa nieprzymierat / aby go zabit,

S C E N A II.

Theátrum obraca się w pałac Menelausow.

Meneladus powiada przyzynie swoich straszchow Creontorei / ktory mu ia z głowy prożno wybiśa. Za czym stwózyszy sie dla ulżenia trwog swoich / zamysla do Krity płynąć.

S C E N A III.

Borymbus y Egistus slubzy Menelausow gadał sobie o nowych Breleeskich fasetach / wylizając różne nedze y kłopoty / które się pod czas pod Breleeskimi purpurami znacyduia.

S C E -

S C E N A I V.

Rupidó ábo Milosć leci po powietrzu / aby
Menelauš co predzej do Krety wyprowadzić / a
Párysovi wielka wczesność, do porwania Hes-
leny podała. Tu Milosć wątkie moc egnia
swego pokazuje.

S C E N A V.

Menelauš wyleźdżając do Krety / cieśzy Hes-
lensę placzając. Chor chwali milosć prawodzis-
wa / która sie zatracić nie może. W tym Menelauš
usłyszał o przybyłybie Párysa / roszczącym
go przyjeść do dworu swego.

S C E N A VI.

Párys będąc Incognito, otwiera się z Mi-
łośćcią ku Heslentę. Upatrzył pałac Menelau-
sow / gdzieby ta mogł wstępować: a Menery o lás-
ce y pomocy prosi.

S C E N A VII.

Korymbus idzie z roszczeniem do Gwár-
dyi / aby stała ku brzegu morskiemu / a Egeria
do Amiralatu / aby był gotów z Okrętem / dla
kwópiącego się Króla.

S C E N A VIII.

Phialander z flugą Párysovym / skutając
Párysa

Parysa / pyta sie w Orient / i esliby nie widzial takiego a takiego Miedzienca / ktorego mu opisze / talem imie Parysa. Opisuje swogosc Milosci / a poznawsy na twarzy Parysa znaki milosci / wprost abza gie do dworu.

S C E N A IX.

Otwiera sie Theatrum na kszt. lili morz.

Juno na obloku

Neptun Na Plawiu

Milosc na Delphini

Rozgniewiona Juno prost Neptunu / aby poburzyl morze / a na nim Parysa z Heleną zapospit. Obiecuję Neptun / ale mu rozradza Milosc. Nymphы morskie opierwala moc Miedzici ktorą neskutkiem wlała.

S C E N A X.

Znowu sie Theatrum obraca w palace

Menelausow.

Borymbus w Orient pokonuja iako lepszy zintezoma ludzka plaknosc / a ze przećcie tak wielki lepszy mocy w ceny; ze sie dla dnia zniewalac ludzie madszy w mezni.

S C E N A XI.

Meneladus na wylezdzic do Krety chesz Helenę placzaca / a poruczynsy lej gościa nowego Pa-

go Párysa / odiżdża. Héléná płaczy / frutek
porzućiwshy / wyprawiuje na swym dworze mu-
ziki y tańce. Otwarcza sie Párys z swa przydá-
żniu / y milosćia / ale zmyślałac iakoby mortiac
nie o Hélente / ale o Hernonie.

S C E N A XII.

Arbant Sluga wierny Ulenelausow / pobaz-
czywsho predka odmianę w Hélente / skarży sie na
niestatkę / y obłudność płaczu niewieskiego. A
potem przysłuchywa sie rozmowom Héleny y
Etry.

S C E N A XIII.

Zwierza sie Héléná swojej milosci Etry /
która sie tey affetem nie sprzeciwia. Rádzi
iubnał aby sie wprzad statczney Párysovey
przydáżni przypatrzyła.

S C E N A XIV.

Arbant gani dla rade Etry / y pokazuje iak
ko ludzie dają sie wiodzić rostessa.

S C E N A XV.

Ráduje sie Chór że sie dwor Héleny z średz-
chow y twog odmienil w wesela y żarty. Po-
kazuje sie odmiana y niestatę lubzki.

S C E N A XVI.

Otwia-

Otwarza się Théâtrum na kształt Wiridarzā.

Helenā wsiadły na osobne swego Wiribárzā
milesce / zmyśla sen y gada przez sen z Parysem /
miłość swą k'niemu / wątpliwości lednak slo-
wy / pokazując. Frasuje się Parys / a po odes-
zecu Heleny wzrywa zwierzą y przesiąwa do opłasz-
kowania swej nedze. Cieszy go Echo. Wraca
sie Helena / a rozmaitość przyjazni tego sprobo-
wawshy / z dżf'ktem sie swym y wprzecymością os-
twarza.

S C E N A XVII.

Odmienia się znowu Théâtrum w pałac
Menelausow.

Milosc oddawshy Helenę Parysowi triumphute.

S C E N A XVIII.

Páres roszajute służbę swojeniu mieć okrety
pogotowiu : y żeby infa czolg'dz potalemnie do
portu sie skradalo.

S C E N A XIX.

Chor Służ Parysowych / epiewa śmierne
proroctwo Bessandry o miłości Parysowej. Zys-
czy sobie rączę y umrzeć / mż na wpadek oczyzny
patriżęc.

S C E N A XX.

Otwarza się Niebo, pokazują się Bogowie.

Juno

Zano / y pollas skára sie Jowisorei ná
Párysi / a prosha o pomste. Jowisß ztara sie
na rozsadek inþym Bogom.

S C E N A XXI.

Chor slug Mieneliusowych opiewa zaenestę
Cnoty. A vstysko oþby o perwaniu Heleny / gnes-
wa sie / y getuie sie pomscic.

S C E N A XXII.

Theátrum pokazuje sie ná kóztałt Morzá.
Párys / Héléné y Etia včetkajsc na Ulawie /
ktora styrue Uliosć / o chwałach iey spiewajsc.

S C E N A XXIII.

Chor Spórnychcykow rozgniewany ná Pá-
rysa / getuie sie pomscic.

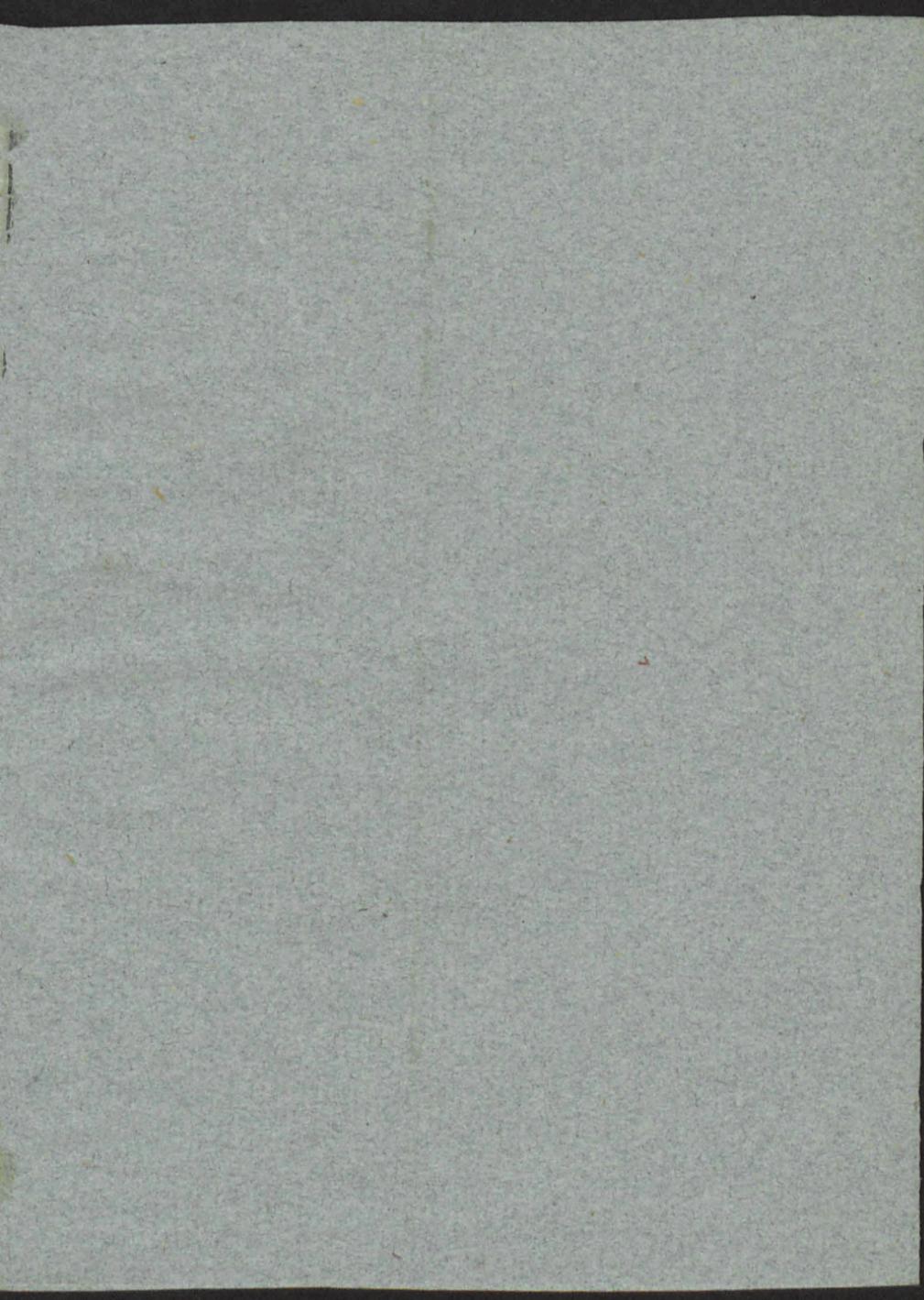
Otwiera sie Niebo.

W sprawie Párysorey ludni sie Bogowie
przydziem / drubzy przeciwionem / pokazuta.
Jowisß ná Orle / siorun w reku trzymajac / daje
dikret przeciw Párysori / y skazanie domu Lao-
medontow ná zgubę / Troje ná zburzenie / Uzy-
na spustoszenie. Chor opiewa sprzą-
wolnosć Bogow.

K O N I E C.

676
29

8442

6378
29

